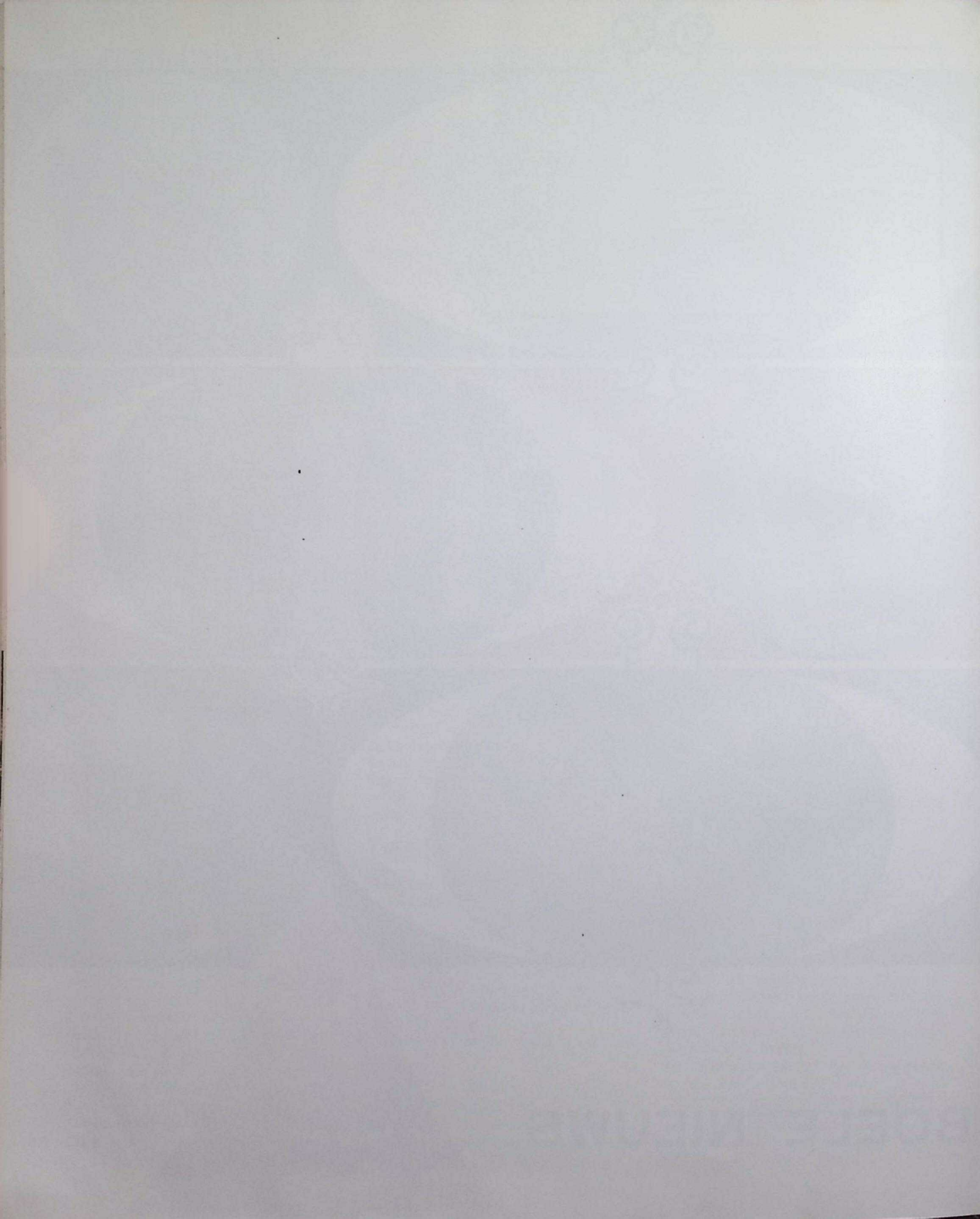

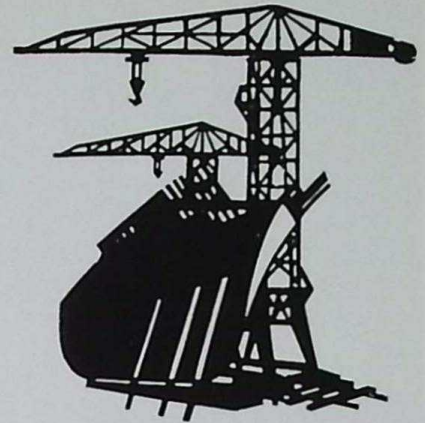
BOELE NIEUWS

Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. — BOLNES.

REDAKTIE: J. G. VAN BEEK — G. DE JONG — E. H. KOCH

Het is een goede gewoonte om iedere keer weer bij de jaarwisseling een terugblik te werpen op het afgelopen jaar.

Hoewel er in het jaar 1965, dat bijna ten einde is, gelukkig geen bedrijfsongevallen met dodelijke afloop plaats gehad hebben, zijn ons door ziekte toch vele medewerkers ontvallen. Mijn gedachten gaan in het bijzonder uit naar de nabestaanden, die het verlies vooral in deze dagen zo extra zwaar zullen voelen. Met eerbied gedenk ik hierbij de heren

J. H. G. Gerritsen.

H. P. Verschoor.

A. Berkenbosch.

J. Bol.

A. J. Ouwens.

H. van den Adel.

J. Kraak.

J. M. Maas.

H. J. van Rietschoten.

Ook dit jaar hebben weer velen ons bedrijf verlaten wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

Voor het bedrijf is dit een verlies, maar gelukkig hebben weer vele jongeren hun intrede op onze bedrijfscholen gedaan om zich te bekwamen in het door hen gekozen vak. Zij zullen te zijner tijd de taak van de ouderen over moeten nemen.

Ook in 1965 is ons bedrijf goed van werk voorzien geweest. De concurrentie is nog steeds erg fel, vooral wat de nieuwbouw betreft, maar door het naarstig zoeken naar nieuwe objecten en vooral door in staat te zijn korte levertijden aan te kunnen bieden hebben we deze concurrentie het hoofd kunnen bieden.

Ik wil U hierbij dan ook allen, namens de directie, hartelijk bedanken voor uw persoonlijke bijdrage en inzet. Vooral diegenen, die net iets meer gedaan hebben dan wat tegenwoordig als normaal wordt genomen. Als het jaar ten einde loopt, denkt men onwillekeurig ook aan de wensen voor het komende jaar. Eén van mijn wensen wil ik U graag noemen. U hebt ongetwijfeld ook wel eens gehoord van de leus „ons land moet niet alleen bewoonbaar, maar ook leefbaar zijn”. Men bedoelt hiermee, dat men niet klaar is met huizen bouwen alleen, er hoort meer bij. In zekere zin geldt dat ook voor ons bedrijf. Het bouwen van werkplaatsen alleen is niet meer voldoende en het is dan ook één van mijn wensen om het bedrijfsklimaat te verbeteren. Ik denk hierbij niet alleen aan de aanleg van de sportvelden, die in 1966 in gebruik genomen zullen worden, maar ook aan de heesters, planten en bloemen, die onlangs gepoot zijn en die, naar ik hoop, het bedrijf in 1966 een prettiger aanblik zullen geven. Ik wil U tenslotte nogmaals danken voor de goede samenwerking in het afgelopen jaar en wens U met de Uwen prettige feestdagen en een voorspoedig 1966.

G. J. BOELE

Nos parece una buena costumbre el mirar hacia atrás, cada vez que el año concluye y comienza el siguiente. Aunque, afortunadamente, no hemos tenido accidentes fatales de trabajo en el curso de este año, que finaliza, sin embargo, se nos murieron por enfermedad muchos de nuestros colaboradores. Nuestros pensamientos están con sus familiares, que, especialmente durante estos días, sentirán la ausencia de sus seres queridos que fallecieron.

Con respetuoso sentimiento recordamos a los señores

J. H. G. Gerritsen.

H. P. Verschoor.

A. Berkenbosch.

J. Bol.

A. J. Ouwens.

H. van den Adel.

J. Kraak.

J. M. Maas.

H. J. van Rietschoten.

Muchos, también, durante el año transcurrido, finalizaron su trabajo en nuestra Empresa, por haber alcanzado la edad del Retiro, lo que constituye una sensible pérdida. Afortunadamente, muchos jóvenes comenzaron sus estudios y prácticas de la especialidad elegida en nuestras escuelas profesionales. Serán ellos los que, a su debido tiempo, reemplazarán en su tarea a las personas de mayor edad.

Durante este año transcurrido hemos tenido trabajo suficiente, aunque la competencia es aun muy severa, en especial con respecto a la construcción de barcos. No obstante, por haber buscado con diligencia nuevos proyectos, y, gracias a la posibilidad de poder ofrecer cortos plazos de entrega, hemos conseguido hacer frente a los competidores.

Quisiera, también, con estas líneas, agradecer en nombre de la Dirección, a todos, y en especial a los que se han esforzado en hacer más de lo que se acepta como normal en la actualidad, por su contribución en la producción.

Cuando el año camina a su fin, se piensa siempre, aun involuntariamente, en los propósitos para el año que comienza. Nos agrada mencionar uno de nuestros deseos. Seguramente conocen el slogan: „Nuestro país no debe ser habitable tan sólo, sino también un lugar agradable para vivir”. Con esto se entiende que no es suficiente construir viviendas y nada más; hacen falta también otras previsiones. Esto vale igualmente, en cierto sentido, para nuestra Fábrica.

El construir talleres tan sólo, ya no es suficiente, y por consiguiente uno de nuestros propósitos es mejorar el ambiente de trabajo. No sólo pienso en los campos deportivos que se podrán inaugurar en el curso del año que viene, sino que también me refiero a las flores, plantas y arbustos plantados hace poco. Esperamos que darán un aspecto más agradable a la Factoría.

Finalmente quisiera darles las gracias, una vez más por su buena cooperación y las deseo muy Felices Pascuas y próspero Año Nuevo.

G. J. BOELE

Op bezoek bij de bespeler van het orgel, de heer C. Kooyman.

HET ORGEL VAN PAPIER

Kerstmis 1965! Dit jaar niet zo'n beste Kerst, hebben we in ons hart gedacht. Altijd hebben we met Kerst van wat extra vrije dagen kunnen genieten, maar dit jaar zit het wel zo beroerd, dat het niet ongunstiger kan. Op zaterdag en zondag! Afgezien van de verstrekkende betekenis die de Kerstviering heeft en afgezien van de persoonlijke beleving van het Kerstgebeuren, zal men niet kunnen ontkennen, dat de vrije dagen toch altijd wat extra sfeer aan de Kerstweek gaven. De sfeer van de Kerstweek zal blijven, alle eeuwen door, maar voor 1965 halen we het woordje *extra* er af. Zelfs voor Samuel Hofland geldt dat. Hij is al sinds Kerstmis 1962 met pensioen gegaan, dus vrije dagen hebben voor hem geen zin meer. Maar toch zou hij onwillekeurig meegetrokken worden in de extra sfeer, die door meer vrije dagen ontstaat, want als iedereen van vrije dagen profiteert dan beleeft ook de gepensioneerde die vreugde mee. Er is voor Hofland dit jaar echter een heel andere reden, die zijn Kerstmis toch een bijzondere glans geeft. En dat is een

verhaal, dat bijzonder passend is voor dit nummer, want het is een verhaal van grote toewijding aan een zaak, die dienstbaar is aan het Kerstgebeuren zelf.

In bewondering voor de „oud-papier-foto's", die hem aangeboden werden. Links onze schilder A. Kruidenier en rechts onze hakker A. Hameete.

Het is het verhaal van een man, die zijn leven lang hard gewerkt heeft. Die het werken niet alleen zag als een middel om zijn gezin te onderhouden, maar het werken als een behoefte gevoelde omdat hij ledigheid verfoeide. Een man, die het zichzelf niet gemakkelijk maakt doordat hij een overmaat aan plichtsbefef met zich mee torst, een plichtsbefef, dat zich niet alleen uitte ten opzichte van het materiële leven, maar ook in het geestelijke.

Nu hebben we daar allemaal onze eigen mening over en het is niet de bedoeling om hier een bepaalde mening, zienswijze of overtuiging op de voorgrond te plaatsen. Voldoende is om te vertellen dat Hofland een overtuigd lidmaat is van de Ned. Hervormde Kerk. En het is deze aanduiding, die het kernpunt vormt en de achtergrond van de prestatie, die hij leverde.

Op een van de foto's ziet u het prachtige nieuwe orgel van de Ned. Hervormde Kerk te Bolnes. Dit orgel kostte f 60.000,—. En wat u nu leest, lijkt misschien ongelooflijk, maar het feit ligt er. Onze ex-kollega bracht hiervan pl.m. f 16.000,— bij elkaar door het sjouwen van oud papier!

De Ned. Herv. Kerk te Bolnes voelt evenals andere kerken en kerkgenootschappen de zware druk om op financieel gebied de zaken gezond te houden. Figuurlijk gesproken moeten daar gevechten voor geleverd worden.

Na de oorlog is onze gemeente, en zeker Bolnes, sterk gegroeid en dat bracht nieuwe financiële moeilijkheden met zich mee, want... de kerk aan het begin van Bolnes (bij de werf van Schram)

.....bundelen.....

.....transporteren.....

.....opslaan..... zo kwamen f 16.000 bij elkaar

werd te klein. Bovendien verkeerde hij in niet zo'n beste staat meer, begrijpelijk, want het kerkje werd gebouwd in 1880 en werd zo geplaatst, dat het zowel voor Slikkerveer als Bolnes dienst kon doen. Er moest een nieuwe kerk komen. Slikkerveer was ongeveer in 1937 al voorgedaan met de bouw van de Wilhelminakerk. Bolnes plaatste zijn nieuwe kerk centraal in het nieuwe gedeelte van het dorp en in december 1957 kon deze kerk in gebruik genomen worden. Het oude kerkje werd verkocht aan Scheepswerf Schram en het orgel, dat er in stond, werd overgedaan aan de Ned. Herv. Gemeente te Hendrik Ido Ambacht.

Toen de nieuwe kerk in gebruik genomen werd, in december 1957 dus, was er nog geen orgel in. In het nieuwe gebouw kon in verband met de vochtigheid van de materialen nog geen kerkorgel geplaatst worden. Men behielp zich met een huisorgeltje, dat natuurlijk ontoereikend was om de gemeentezang recht te doen wedervaren.

Twee jaar later werd het prachtige nieuwe orgel geplaatst en het kon op 25 mei 1960 in gebruik genomen worden. De bouwplannen voor deze kerk en het orgel bestonden al in de bezettingstijd. De financiering werd echter strikt gescheiden gehouden en men begon te werken om het kapitaal bij elkaar te krijgen om het orgel te financieren. Allereerst werd een verjaringsfonds in het leven geroepen en er was een actie, waarbij men asbakken verkocht. Er waren ook vele giften.

In oktober 1950 begon dan de oudpapier-actie. Hofland stelde zich beschikbaar om de man van het oud papier te worden. Hij was toen 61 jaar. Na-

genoeg al zijn vrije tijd besteedde hij aan het ophalen, bundelen, transporteren en laden van oude kranten en tijdschriften. Hij kreeg een uitgebreide klantenkring en een opslagplaats voor zijn „koopwaar" vond hij bij slager v. d. Oever, later bij de fam. Gielen aan het Dijkje.

In december 1962 vond hij, dat hij bij Boele nou maar eens moest stoppen met werken (hij was toen 72 jaar) en kreeg toen nog meer tijd om zich in dienst te stellen van het orgelfonds.

Al de jaren van papiersjouwen maaken, dat hij een bekende figuur werd. Op die leeftijd met een fiets volbeladen met oud papier!

Onvermoeibaar en er nooit tegenop ziend, want... het orgel moest betaald worden! Eindelijk, in oktober 1965, was het zover, dat het laatste restantje schuld afbetaald kon worden en het was een goede gedachte van het kerkbestuur om al degenen, die een aandeel in de geleverde prestatie hadden, uit te nodigen om tegenwoordig te zijn bij de overhandiging van dat laatste restantje. En het behoeft geen betoog dat de grootste nadruk daarbij op Hofland kwam te liggen. En hoewel men wist, dat hij in geen geval voor zijn werk beloond wilde worden, heeft men dat willens en wetens genegeerd. Hij kreeg een radiotoestel cadeau! Niet als beloning, want 15 jaar papier sjouwen en in dat tijdvak pl.m. 320.000 kg papier omzetten, dat is niet te belonen. Men wilde hem slechts er van overtuigen, dat de erkentelijkheid heel groot is en daarom gaf men hem een cadeau, dat hem dagelijks daaraan zal herinneren.

En is nu het werk voor Hofland gedaan? Nee, hij heeft al te kennen ge-

geven dat hij er mee doorgaat, want... de kerk zelf gaat nog onder schuld gebukt. En zolang hij nog gezond is en zolang hij het vol kan houden, zolang zal hij er zijn 76-jarige schouders onder zetten.

Zolang zal Bolnes dus deze vertrouwd geworden figuur door Bolnes zien stappen met zijn volbeladen fiets. En zolang zal Hofland u weer (met een tikkeltje trots) vertellen: „Ik had weer een mooi zoogje vanochtend, drie ton!"

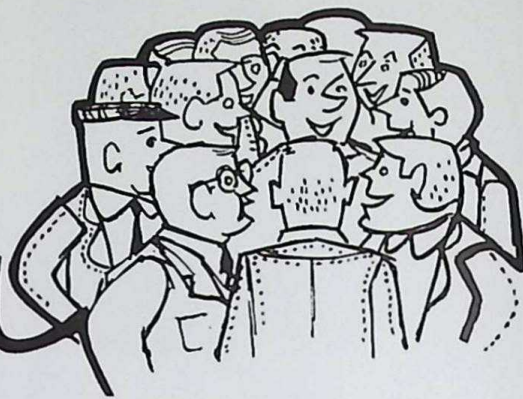
Straks, met de Kerstdagen, zullen de majestueuze klanken van het orgel de ruimte van het kerkgebouw weer met Kerstliederen vullen. Als vanouds. Maar voor Hofland zullen de tonen jubelender klinken dan ooit te voren. Het zijn niet meer de klanken van *het* orgel, maar van het *eigen* orgel. Een orgel van papier.

Dit was de laatste vracht, die de aanbetaling van het orgel tot een felt maakte.

vergadering

Ondernemingsraad

Verslag van de Ondernemingsraadvergadering op 10 november 1965

Woensdagmorgen 9.00 uur kwam de Ondernemingsraad bijeen om in een ongedwongen sfeer te spreken over een aantal onderwerpen, die om afdoening vroegen. Na het openingswoord door voorzitter Joh. Boele werden eerst de notulen van de vorige vergadering onder de loupe genomen. Dat had het gebruikelijke gevolg, dat nader werd geïnformeerd naar opgeschoven kwesties, zoals het eventuele instellen van een jeugdraad. Het voor en tegen hiervan werd nog eens naast elkaar geplaatst en het bleek dat het zwaartepunt toch wel op het woordje „tegen” kwam te liggen. De directie zowel als het hoofd van de afdeling opleiding en vorming verwachtten geen resultaat van een dergelijke raad, temeer, daar de behoefte er aan bij de jongens zelf klaarblijkelijk niet gevoeld wordt. En als het niet leeft, heeft het geen zin om het kunstmatig leven in te blazen. Nochtans adviseerde de voorzitter de Ondernemingsraad nogmaals deze kwestie aan te houden om de leden de gelegenheid te geven gegevens te verzamelen over reeds bestaande jeugdraden.

Welke bedrijven passen dit toe en hoe zijn de ervaringen? Aan de hand van de verkregen gegevens kunnen we dan nogmaals, maar dan met vrucht, over dit onderwerp beraadslagen.

Gereedschapvergoeding overige werknemers

Over dit onderwerp kon de voorzitter geen mededelingen doen. De kwestie is in studie genomen, maar het heeft zoveel kanten, dat een definitieve oplossing een moeilijke zaak, zo niet een onmogelijke zaak zal blijken te zijn.

Waarderingsvakantie bij langdurig dienstverband

Op de vorige vergadering werd dit punt aangehouden, omdat gewacht moest worden op de nieuwe C.A.O. We kwamen nu dus geen stap verder, want de nieuwe C.A.O. is er nog niet. Wel werd nog de vraag gesteld, welke maatstaven in ons bedrijf worden aangelegd bij de vraag: wanneer is men 25 jaar in dienst? Dit behoeft niet onafgebroken te zijn, want er kunnen min of meer korte perioden geweest zijn, waarin men noodzakelijkerwijs de dienst moest verlaten. Het is echter niet denkbeeldig dat hierbij wel eens onjuist beoordeeld zou kunnen worden, omdat men niet van alle omstandigheden op de hoogte was. Mochten zich zulke gevallen voordoen, dan graag bericht aan de afdeling personeelszaken.

Werken op zaterdag

Of het werken op zaterdag aantrekkelijker zou worden door het verstrekken van koffie werd vorig maal reeds in twijfel getrokken.

't Scheelt wel wat, maar de kern wordt er niet mee geraakt. De moeilijkheid zit in het betalen van extra belasting, waar

ze in ons land wel raad mee weten. Extra inspanning wordt beloond door er extra belasting van te pakken. Dit onderwerp zal in studie genomen worden. De voorzitter vroeg de Raad tevens om zo mogelijk met meer nieuwe gezichtspunten te komen om het zaterdagwerk en het overwerk aantrekkelijker te maken.

Verkeersgevaar op het bedrijf

Volgens de Raad wordt er nog met bromfietsen op de werf gereden en ook werd de toestand bij de bromfietsenstalling weinig ideaal genoemd. Voor het laatste zullen in overleg met de Ondernemingsraad maatregelen getroffen worden. Ook werd gevraagd om de chauffeurs van de werfauto's te verzoeken na het beëindigen van de werktijd niet door de mensenmassa heen te koersen, maar 5 minuten te wachten.

Vaststelling vakantie 1966

zie hiervoor pagina 13.

Regeling loonbetalingen 1966

Dit werd overeenkomstig het voorstel aanvaard. We verwijzen u hiervoor naar pagina 13.

Wijziging reglement Ondernemingsraad

In november 1962 is een voorstel ingediend namens de georganiseerde leden van de Ondernemingsraad om het reglement te wijzigen. Daar de voorgestelde wijzigingen uitsluitend betrekking hadden op de ondernemingsraadverkiezingen is destijds besloten om de besprekingen er over pas aan het einde van de zittingsperiode te doen plaatsvinden. Zo ver was het dan nu.

In hoofdlijnen kwam de wijziging hierop neer, dat de acht kiesgroepen, die we nu hebben, plaats zouden moeten maken voor een indeling in twee grote kiesgroepen t.w.:

- a. alle werknemers op uurloon (met 13 vertegenwoordigers)
- b. alle werknemers op maandloon (met 4 vertegenwoordigers).

Een in het oog springend voordeel hiervan is, dat men vrijer wordt in de keuze van de kandidaat, die op 't ogenblik altijd iemand van de eigen afdeling moet zijn.

Na uitvoerige beraadslagingen werd men het er over eens, dat het beter is om op dit moment nog niet aan de bestaande toestand te dokteren, omdat het voorstel van de splitsing in uur- en maandloners in principe strijdig is met de steeds meer veld winnende opvatting, dat deze groepen naar elkaar toe moeten groeien (één C.A.O. voor alle werknemers!). Bestaande verschillen tussen deze groepen zullen langzamerhand verdwijnen en daarom lijkt het beter om er niet nog een verschil bij te maken.

In dit verband werd geadviseerd om ook een vertegenwoordiger van de beampten in de kleine kommissie te hebben.

De verkiezingen voor de Ondernemingsraad zullen begin maart 1966 gehouden worden.

Afscheid W. L. Bendeler

De heer W. L. Bendeler werd op 27 oktober j.l. 65 jaar en beëindigde op die datum zijn dienstbetrekking. Automatisch verviel daarmee ook zijn lidmaatschap van de Ondernemingsraad. Voorheen is de heer Bendeler ook lid geweest van de Kern.

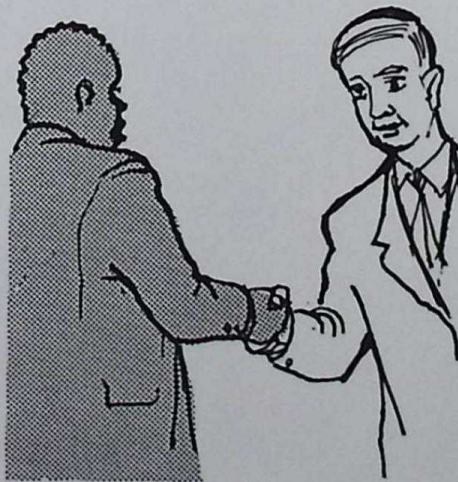
Sedert de oprichting in 1953 van de afdelingskas voor ziekengeldverzekering is hij onafgebroken bestuurslid daarvan geweest.

De voorzitter bedankte de heer Bendeler voor al datgene, wat hij als bestuurslid van de afdelingskas en als Ondernemingsraadlid heeft gedaan. „Om het eens in uw vak te zeggen: Uw opmerkingen sneden altijd hout”, zei de voorzitter.

De secretaris overhandigde hem namens de Ondernemingsraad een kistje sigaren en de heer Bendeler dankte tenslotte de Raad voor de prettige samenwerking die hij in beide functies heeft ondervonden.

Antilliaanse werknemers

De voorzitter vertelde de Raad, dat de heer T. Hommel van de afdeling Perso-

neelszaken tijdens zijn verblijf in Curaçao 17 Antilliaanse werknemers heeft gecontracteerd.

Deze mensen zullen half december in ons land aankomen. Er zal binnenkort een bespreking plaatsvinden tussen personeelszaken, bedrijfsleiding, opleiding en de ondernemingsraadsleden Tuk en Hollander teneinde de opvang in ons bedrijf te bespreken, o.a. door een korte speciale opleiding.

De secretaris adviseerde ons alvorens een Antilliaan bij een vakman te plaatsen, dit eerst met deze vakman te bespreken. Hierdoor kunnen misverstanden voorkomen worden. Dit werd door de voorzitter gaarne overgenomen. Graag zou de secretaris voor de kleine Kommissie een kontrakt ter inzage hebben.

Groenstroken op het bedrijf

Op het bedrijf zijn hier en daar groenstroken aangebracht om het geheel een wat fleuriger aanzien te geven. De voorzitter sprak de hoop uit, dat hiervoor van de zijde der werknemers waardering zal zijn en vooral, dat die waardering zich daarin zal uiten, dat men de planten en struiken zal ontzien.

Rondvraag

a. Geïnformeerd werd naar de mogelijkheid om branders een extra overall te verstrekken omdat hun kleding ten gevolge van brandgaatjes minder lang meegaat. Wordt in overweging genomen.

b. De vraag werd gesteld hoe het mogelijk is, dat het bedrag aan niet uitbetaalde winstuitkering zo hoog is (het overzicht Sociaal Voorzienings Fonds, gepubliceerd in Boele Nieuws okt. 1965 noemt een bedrag van f 17.500,—).

De heer M. v. Zuilekom deelde mee, dat dit bedrag slechts voor een klein deel betrekking heeft op ongeoorloofd verzuim. De winstuitkering wordt alleen uitbetaald, indien men op het tijdstip van de uitkering nog bij ons in dienst is. Zo niet, dan gaat de winstuitkering naar het Sociaal Voorzienings Fonds.

c. Wederom werd de klacht geuit, dat de dokwagen niet voor personenvervoer geschikt is. Er zal nu werk van gemaakt worden.

d. De heer A. L. Dekker bedankte de Raad, mede namens zijn broer en mederaadslid A. C. Dekker voor de ondervonden belangstelling bij hun 25-jarig jubileum.

Om 11 uur sloot de voorzitter de vergadering.

KERSTPUZZEL 1965

Dit jaar eens iets heel anders. We zijn er zo langzamerhand aan gewend geraakt, dat onze traditionele Kerstpuzzel gebaseerd is op foto's van personeelsleden. De voorraad nieuwe ideeën was voor dit jaar echter uitgeput en trouwens, altijd op hetzelfde thema voortborduren is ook niet leuk.

Dit jaar een puzzel, zoals je die ook vaak tegenkomt in „Denksport”-blaadjes, maar nu hebben alle vragen betrekking op ons bedrijf. U zult niet alles één-tweé-drie achter elkaar op kunnen schrijven, want er zullen u wel namen ontschoten zijn. Maar dan zullen de personeelsbladen, die u bewaard hebt, u zeker de helpende hand kunnen bieden. Hier is de opgave.

Maak van de onderstaande lettergrepen elf woorden van de volgende betekenis:

1. Bouwden we in 1964 voor Dor-drecht.
2. Naam van een tentoonstelling.
3. Naam van een firma, waarvan wij nautische apparaten betrekken.
4. Daar bouwden we er twee van in 1965.
5. Zonder die dingen zouden we op ons bedrijf niet kunnen.
6. Naam van een ons welbekend buitenlands passagiersschip.
7. Rubriek in ons personeelsorgaan.
8. Naam van een schip, dat een grote huidreparatie onderging omstreeks maart 1965.
9. Belangrijke instelling op ons bedrijf.
10. Naam van het schip dat het laatst op ons bedrijf tewatergelaten werd.
11. Naam van een baas.

De lettergrepen zijn:

a - bak - berg - ci - de - de - der - di - e - eu - hat - hel - is - kel - ken - kwap - le - li - ling - me - mings - mo - na - ne - ne - ob - on - pa - pen - per - port - ra - ra - raad - re - ro - run - schip - ser - so - tie - tor - tor - tor - va - va - win.

Van de tweede letters der gevonden woorden kan weer een nieuw woord geformeerd worden. Dit woord heeft voor u een vertrouwde klank.

Op het inliggende deelnameformulier

moet u de elf gevonden woorden, plus het twaalfde woord, invullen. Inzendingen, waarbij niet van het formuliertje gebruik gemaakt is, kunnen we niet als een geldige inzending beschouwen.

De prijzen

Precies eender als vorig jaar. Hier was geen enkele reden aanwezig om veranderingen aan te brengen, want de Oudejaarspakketten zijn bij vorige prijswinnaars een enorm succes gebleken. Zo zullen de pakketten gevuld worden:

- 1e prijs Oudejaarspakket met: 1 fles Bokma oude klare, 1 fles Martini, 1 pot boerenjongens, 1 fles advocaat, 1 krentenbrood van ½ meter x 9 duim, 2 kg bananen, 1 zak noten, 1 blik knakworst, 1 doos bonbons, 1 doos sigaren, 1 zak snoepjes.

- 2e prijs Oudejaarspakket met: 1 fles Martini, 1 fles advocaat, 1 pot boerenjongens, 1 kg bananen, 1 blik knakworst, 1 zak noten, 1 doos bonbons, 1 doos sigaren, 1 kg appelen, 1 zak snoepjes.
- 3e prijs Oudejaarspakket met: 1 fles Martini, 1 doos bonbons, 1 kg appelen, 1 doos sigaren, 1 zak noten, 1 blik knakworst, 1 zak snoepjes.
- Troostprijzen: 10 roestvrijstalen duimstokken.

Het inleveren van de formulieren gaat weer per stembus. Tot en met vrijdag 31 december — 13.00 uur — zal de bus bij de portier staan. Dat geeft ons de gelegenheid om dezelfde middag nog de prijzen te trekken en tevens om nog voor acht uur 's avonds de hoofdprijzen thuis te bezorgen.

Overdracht

Tot grote tevredenheid van de eigenaars Western Dredgers Ltd., Cardiff is de door ons gebouwde zandzuiger bouwnummer 1018, de „Moderator” (spreek uit „Modder-eter”) door hen op donderdag 28 oktober j.l. overgenomen.

Het schip heeft proefgevaren op het Hollands Diep en alle beproevingen zijn vlot gegaan. Uit een Engels dagblad kregen we een artikel in handen waarin enige bijzonderheden over de zandzuiger vermeld waren. De „Moderator” gaat werken in Bristol Channel om samen met de reeds aanwezige zandzuigers „Isca” en „Instow” per jaar 1.000.000 ton zand en grind naar boven te brengen en aan land af te leveren voor de bouwerij. De „Moderator” kan per keer 1000 ton laden en afleveren. Het Bristol Channel is sinds 1920 door al deze zuigerij al zes vadems (10,80 m) dieper geworden.

Mr. Tucker en Mr. Osiris, de directeurs van Western Dredgers zeggen dat het kanaal nog voor vele jaren van deze bouwstoffen kan opbrengen.

Op de vraag, waarom dit schip niet in Engeland, maar in Holland gebouwd is geworden zei Mr. Tucker: „We denken dat niemand de Hollanders iets zal kunnen leren over baggerwerk. Hun prijzen zijn redelijk en zij houden zich aan de levertijden. We hebben het contract voor de bouw van de „Moderator” op 20 januari van dit jaar getekend en nu reeds gaat het schip in bedrijf”.

We zijn het eens met Mr. Tucker, door economisch werken, goede werkvoorbereiding, snel werken en korte levertijd kunnen we echt nog wel met een goed product op de markt komen, mits we ons daar allemaal achter zetten.

Kerst - teken - kleur wedstrijd voor onze jongeren

Twee jaar geleden hebben we voor de jongeren een kleurwedstrijd georganiseerd ter gelegenheid van de Kerstdagen. We hebben toen gebruik gemaakt van de tekeningen in de boekjes bouwnummer 1000. Toen was het alleen maar kleuren van bestaande tekeningen.

Nu willen we het zo doen, dat elke jongen of meisje zelf een tekening maakt, hetzij zwart-wit, hetzij in kleuren. Het onderwerp van de tekening moet het Kerstfeest zijn of zaken die nauw bij het Kerstfeest of Kerstdagen betrokken zijn. Bij voldoende deelname gaan we zoals vorige keer de tekeningen tentoonstellen in de cantine. Zij zullen ook daar door een deskundige jury beoordeeld worden om de prijswinnaars vast te kunnen stellen.

We gaan weer in twee leeftijdsgroepen werken en wel jongens en meisjes van 6 t/m 10 jaar en jongens en meisjes van 11 t/m 16 jaar.

Voor elke groep stellen we drie prijzen beschikbaar te weten een

1e prijs: boekenbon van f 15,—

2e prijs: boekenbon van f 10,—

3e prijs: boekenbon van f 5,—

Jongens en meisjes, doe mee, ga er eens

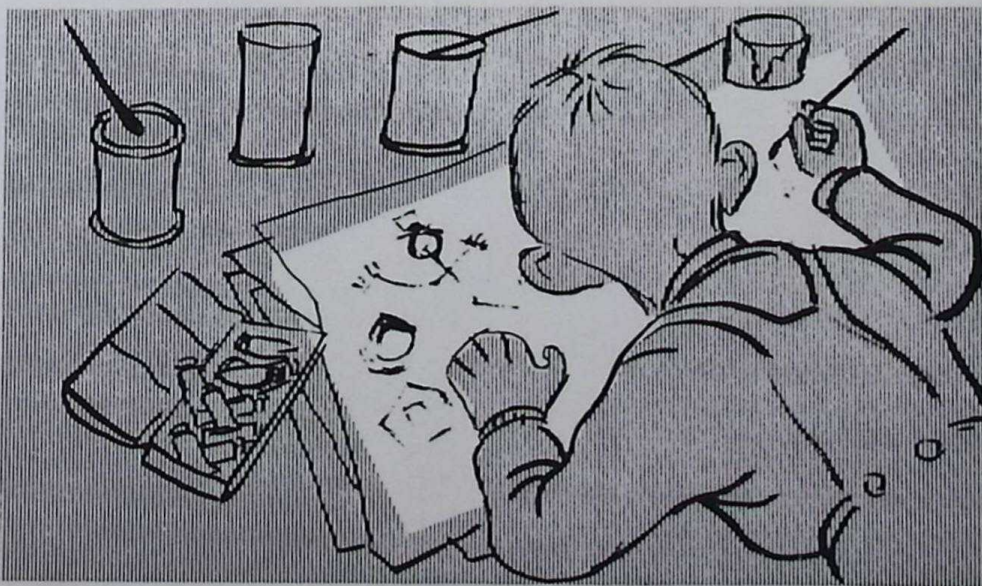
rustig voor zitten en teken maar wat, probeer het eens. We zijn benieuwd naar de resultaten.

Je mag de grootte van de tekening zelf bepalen als het maar geen hele behangrollen of sigarettenpapiertjes worden. Veel geluk!!

De tekeningen kunnen bij de portier

ingeleverd worden tot en met 31 december 1965.

Bij voldoende deelname zullen de tekeningen op zaterdagmorgen 8 januari 1966 in de cantine tentoongesteld worden van tien tot elf uur. En... als we plaatsruimte hebben komen de tekeningen van de eerste-prijswinnaars in het volgende Boele-Nieuws te staan.

Europort 1965

De Europort-tentoonstelling 1965 is ten einde. Voor het eerst heeft ons bedrijf aan een binnenlandse tentoonstelling deelgenomen en eigenlijk is het nooit de opzet geweest om er aan mee te gaan doen. 't Was min of meer een logisch vervolg op de tentoonstelling in Noorwegen.

Dit land is voor ons belangrijk, omdat we daar een goed employ vinden voor onze reparatie capaciteit. 't Was dan ook logisch dat ons bedrijf deelnam aan de in mei 1965 gehouden Internationale Scheepvaarttentoonstelling in Oslo om aldus onze contacten te verstevigen. Via onze Noorse Agent werd een Noorse ontwerper in de arm genomen, die de gehele stand voor ons op poten zette. De prachtige transparante foto's, waarvan er velen in de stand ondergebracht werden, werden hier gemaakt.

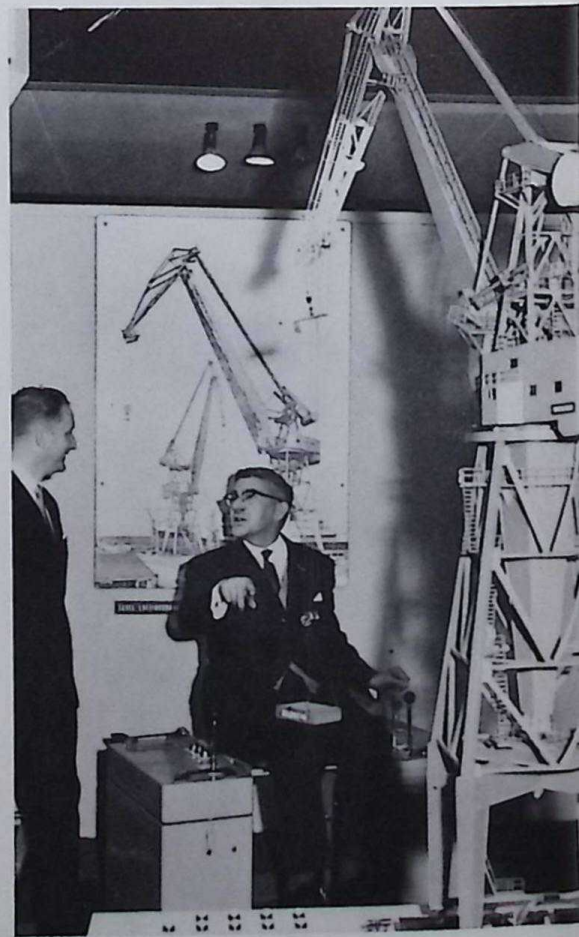
U begrijpt, dat zo'n ontwerper dat niet allemaal voor niets doet. De optelsom van ontwerpkosten, foto's, standbouw, teksten enz. geven een aardig getal. Daarom lieten we de stand in Noorwegen zo maken, dat een groot gedeelte demontabel was. Op de Europort tentoonstelling hebben we dus de kosten van Noorwegen dubbel benut.

Heeft de deelname aan zo'n tentoonstelling nu resultaat voor ons bedrijf? Och, je weet dat nooit. De heer W. H. Bakker, verkoopleider van de Europort tentoon-

stellingen vertelde ons een geval van een jongetje, dat een folder over pompen uit een bepaalde stand meenam. Hij besteedde er thuis maar even aandacht aan, bekeek de plaatjes en gooide het ding toen in de prullenmand. Een foto van de pomp kwam echter boven te liggen en toevallig zag zijn vader dat. Die bekeek de folder en zag juist de pomp, die hij voor zijn bedrijf nodig had. Hij belde de betr. firma op, vroeg offerte en zo ontstond een vruchtbaar contact! Je weet het nooit. Nu ligt het voor een scheepswerf wel even anders dan voor een toeleveringsbedrijf. De laatstgenoemden doen daadwerkelijk zaken, de eersten geven hun visitekaartje af. Maar het is heel belangrijk, hoe dat visitekaartje er uitziet!

De belangstelling voor Europort 1965 was bijzonder groot. Het aantal bezoekers steeg ten opzichte van vorig jaar met ruim 35 pct. en de standhouders van de toeleveringsbedrijven waren bepaald enthousiast over de directe resultaten van hun deelname aan deze beurs. De organisatoren zitten nu echter tot over hun oren in de zorgen, want begin

„Wat kan ik als kraanmachinist bij Boele verdienen?“
(Burgemeester Thomassen in de stand van Hensen N.V.)

Officiële belangstelling. V.l.n.r.: burgemeester Thomassen, de heer Nijman (directeur Hensen), de heer Koster (Instituut Scheep- en Luchtvaart) en de Russische ambassadeur met echtgenote.

1966 wordt de Ahoyhal gesloopt. Op de vrijgekomen plaats zal de bouw beginnen van een academisch ziekenhuis, behorend bij het Dijkzigt-complex. De Energiehal blijft dit jaar nog staan maar is toch ook voor de slopershamer bestemd. En aangezien de Gemeente Rotterdam nog geen nieuwe tentoonstellingsruimte heeft gecreëerd is Europort 1966 gedwongen om naar het Amsterdamse R.A.I. gebouw te emigreren. Dat is natuurlijk absurd. Europort in Amsterdam, dat kan eigenlijk niet.

Maar voor 1966 is er geen andere oplossing. Van de zijde der reders wordt er grote pressie uitgeoefend om voor 1967 de Europort tentoonstelling weer binnen de Rotterdamse muren te krijgen. Maar dan zal de Gemeente toch doortastend op moeten treden.

Zijn de zorgen voor de organisatie dus vele, aan de andere kant kunnen ze gerust zijn, want de tentoonstelling voor 1966, in het R.A.I.-gebouw, is al voor 2/3 volgeboekt. Direct na afloop van Europort 1965 hebben de meeste deelnemers al weer ingetekend voor 1966!

Van de zijde van ons personeel is ook veel belangstelling geweest. We hadden 300 entreebewijzen aangeschaft om als weggevertjes te dienen, maar die waren al gauw op. We hebben er daarna nog 100 bij kunnen versieren en ook die vonden gretig aftrek. Op vrijdagmiddag werden de leerlingen van onze bedrijfs-school in de gelegenheid gesteld om de tentoonstelling te bezichtigen en zo'n afwisseling in het leven van alle dag werd door de jongens natuurlijk als een buitkansje begroet.

Deze tentoonstelling is als geheel een groot succes geworden. Daarbij vallen dan kleine, minder prettige voorvalletjes geheel in het niet.

Maar ik wil u toch iets noemen. We hadden in onze stand een prachtige bloembak opgesteld, zoals ze nu ook op kantoor en in de kantine staan. Na afloop van de tentoonstelling waren er vaste planten uitgerukt. Niet alleen uit onze

bloembak, ook uit die van andere standhouders. Wij hadden nog weinig ervaring met tentoonstellingen, maar onze overbuurman, Bureau Wijsmuller, vertelde ons: „Haal direct na afloop al je spullen weg, want er wordt gestolen bij 't leven. Vooral op de bloembakken hebben ze het voorzien”.

Erg, hè?

„Hier zitten wij”, wees Jan v. Steenberg en op de maquette aan. Links van hem Evert Druyff. Rechts (v.l.n.r.): Chris Oudijk en Henk v. Donselaar.

.....een prachtig eiland met sierlijke palmbomen..... (gezicht op Oranjestad, Aruba).

de Antilliaanse werknemers

Zoals U in het vorige Boele-Nieuws heeft kunnen lezen, is de assistent-personeelchef de Heer T. Hommel in oktober j.l. naar Curaçao en Aruba gereisd om daar een aantal Antillianen die belangstelling hadden om bij ons bedrijf te komen werken, te selecteren.

Als men pas op Curaçao is aangekomen vraagt men zich af wat deze mensen beweegt om naar ons koude kikkerlandje te willen gaan. Want Curaçao is evenals Aruba een prachtig eiland. Rondom de diep blauwe Caraïbische Zee, mooie kleurrijke huizen, prachtige palmbomen en iedere dag weer een stralende zon. Bovendien is de hitte, ondanks dat men in de tropen is, zeer dragelijk door de altijd aanwezige wind.

Als men er wat langer is, bemerkt men dat het niet allemaal rozegeur en manschijn is. Zowel op Curaçao als op Aruba is namelijk een grote olieraffinaderij, waar een groot deel van de bevolking direct of indirect haar dagelijkse boterham aan verdiende. Dat is nu grotendeels voorbij. Enkele jaren geleden is men bij beide raffinaderijen sterk gaan automatiseren, hetgeen tot gevolg had dat ondanks de veel hogere produktie, er thans veel minder mensen bij de raffinaderijen werken dan een vijftal jaren geleden. Daarbij komt dat de bevolkingsaanwas vrij groot is. Gezinnen met tien of meer kinderen zijn er beslist geen uitzondering. Door dit alles is er een grote werkloosheid ontstaan. Uiter-

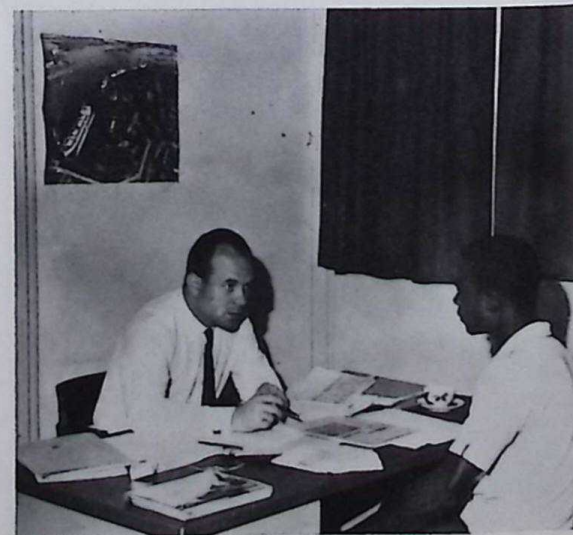
aard zijn er nog wel enkele andere industrieën, terwijl ook het toerisme grotere vormen heeft aangenomen. Toch is dit nog lang niet voldoende om alle beschikbare arbeidskrachten op te vangen. Vooral voor de jongere mensen ziet de toekomst er somber uit. In vele gezinnen heerst er armoede en op sommige plaatsen op het platteland wordt zelfs wel honger geleden.

De Antilliaanse regering tracht ondermeer door industrievestiging meer mogelijkheden voor de jonge mensen te scheppen. Tevens verleent zij op allerlei mogelijke manieren haar bemiddeling aan Nederlandse bedrijven die werknemers uit de Antillen willen aantrekken. Zo werd de Heer Hommel in de gelegenheid gesteld om in een televisieuitzending van de Rijksvoorlichtingsdienst het een en ander over Boele te vertellen en belangstellenden op te wekken te solliciteren naar een functie bij ons bedrijf.

Het Departement van Sociale Zaken heeft een speciale afdeling die zich met de bemiddeling bezig houdt. Reeds voor de komst van de Heer Hommel hadden zij een aantal jonge mensen geselecteerd, die wel geschikt zouden zijn om bij Boele te werken. Deze mensen werden opgeroepen voor een gesprek met de Heer Hommel. Degenen die na dit gesprek geschikt werden geacht, komen, mits zij medisch en psychologisch goedgekeurd worden, naar Bolnes en zullen wanneer dit blad verschijnt waarschijnlijk net gearriveerd zijn.

Zij zullen in twee woningen, die vlakbij de reeds bestaande logiesgebouwen liggen, worden gehuisvest. Namelijk in de voormalige sigarenwinkel van Herwig aan de Ringdijk en in de voormalige woning van A. Kuit aan de Beneden Rijnweg. Het wordt dan bij elkaar een

De werving in volle gang. Achter de heer Hommel een luchtfoto van ons bedrijf.

Televisie-uitzending! De heer Hommel onder de schijnwerpers tijdens een interview met de heer Rosendaal, adjunct hoofd van de Rijks Voorlichtings Dienst.

heel complex van logiesgebouwen, waar ruim 15% van het totale bij Boele werkzame personeel woont.

In het vorige Boele-Nieuws heeft U ook kunnen lezen dat de Antilliaanse werknemers na hun aankomst een korte op de praktijk gerichte opleiding zullen krijgen. De afdeling Opleiding en Vorming heeft in overleg met de bedrijfsleiding hiervoor een speciaal programma opgesteld, waarin ook de nodige aandacht besteed is aan de algemene introductie. Want de Antillianen zullen hier met vele dingen te maken krijgen die men in hun land niet kent. Zo kent men daar geen winter en alles wat daar bij hoort. Treinen heeft men nooit gezien. Zowel op Curaçao als op Aruba wonen mensen met velerlei huidskleur, variërend van blank tot zeer donker. Hoewel we in Nederland gelukkig geen rassendiscriminatie kennen, gebeurt het toch wel dat iemand met een andere huidskleur soms met wat meer aandacht nagekeken wordt. Alleen al omdat we het iets bijzonders vinden. Ook dat is iets waar de Antillianen misschien even aan moeten wennen.

Al de Antillianen die bij ons bedrijf komen werken, zijn ongehuwd. De meesten zijn vrij jong. Hun leeftijd varieert van 18 tot 24 jaar. Slechts een enkeling is wat ouder. Het spreekt vanzelf dat ook daarom aan de wijze waarop zij worden opgevangen bijzondere aandacht wordt besteed.

Uiteraard zal het voor een groot deel van de houding der Antillianen afhangen of zij spoedig in de Boelegemeenschap zullen worden opgenomen. Echter van veel betekenis is ook hoe wij hen ontvangen. Dat wij wil niet alleen zeggen: de mensen van de personeelsafdeling, de bedrijfsleiding en de bazen, maar ook degenen die met hen komen samen te werken of op andere wijze met hen in aanraking komen. Grote twijfel hierover bestaat er niet gezien de wijze waarop de Nederlandse werknemers contact hebben met hun Spaanse collega's. Contacten die niet alleen tot het werk beperkt blijven, want menige Spanjaard is al meerdere keren bij zijn Nederlandse maat thuis op visite geweest.

Wij hopen daarom dat de Antilliaanse werknemers op soortgelijke wijze opgenomen zullen worden.

Vakantieregeling 1966

In overleg met de Ondernemingsraad is de vakantie van 1966 als volgt geregeld:

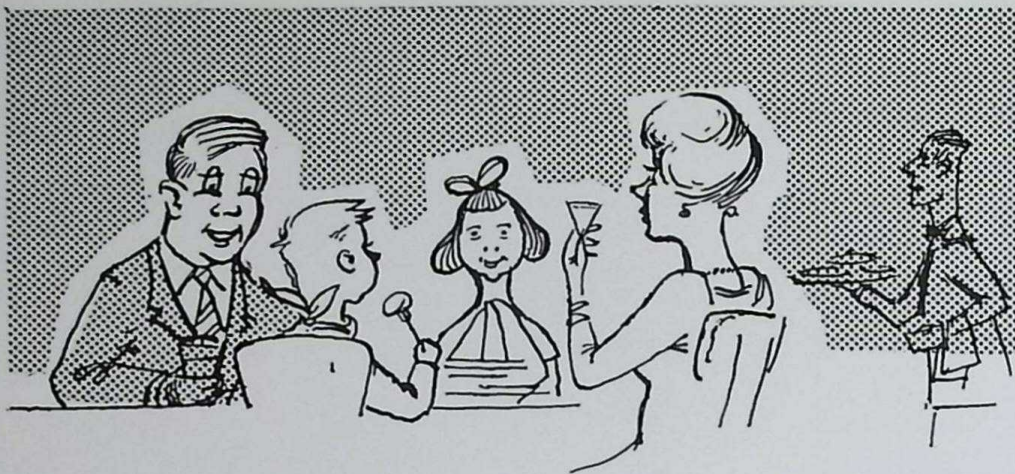
- a. Twee aaneengesloten kalenderweken van 4 tot 16 juli 1966 . . . . . 10 dagen
  - b. een vastgestelde snipperdag voor de reisvereniging, op vrijdag 20 mei (na hemelvaartsdag) . 1 „
  - c. vier vrije snipperdagen . . . . . 4 „
-
- 15 dagen

Let op:

De werknemers, die hun vakantie op een ander tijdstip dan hier aangegeven willen opnemen, moeten *dit vóór maart 1966* op een verlofbon via hun baas bij de loonadministratie kenbaar maken. Op verzoek van de Ondernemingsraad is dit tijdstip een maand vroeger gesteld. *Vóór 1 maart* dus. U krijgt vóór 1 april bericht of aan Uw verzoek voldaan kan worden. U moet er wel rekening mee houden, dat als U een afwijkende vakantietijd aanvraagt, uw aaneengesloten vakantie *in zijn geheel* vóór 4 juli of na 16 juli moet liggen.

Loonbetalingen 1966

14 jan.	1966	K.B. 4e kwartaal 1965		
28 jan.	1966	afrek. over de periode van 25-12-1965 - 22-1-1966		(4 weken)
25 febr.	1966	„ „ „ „ „	22-1-1966 - 19-2-1966	(4 weken)
1 apr.	1966	„ „ „ „ „	19-2-1966 - 26-3-1966	(5 weken)
8 apr.	1966	K.B. 1ste kwartaal 1966		
29 apr.	1966	afrek. over de periode van 26-3-1966 - 23-4-1966		(4 weken)
27 mei	1966	„ „ „ „ „	23-4-1966 - 21-5-1966	(4 weken)
1 juli	1966	„ „ „ „ „	21-5-1966 - 25-6-1966	(5 weken)
		+ K.B. 2de kwartaal 1966 en vakantietoeslag		
29 juli	1966	afrek. over de periode van 25-6-1966 - 23-7-1966		(4 weken)
26 aug.	1966	„ „ „ „ „	23-7-1966 - 20-8-1966	(4 weken)
30 sept.	1966	„ „ „ „ „	20-8-1966 - 24-9-1966	(5 weken)
14 okt.	1966	K.B. 3de kwartaal 1966		
28 okt.	1966	afrek. over de periode van 24-9-1966 - 22-10-1966		(4 weken)
25 nov.	1966	„ „ „ „ „	22-10-1966 - 19-11-1966	(4 weken)
30 dec.	1966	„ „ „ „ „	19-11-1966 - 24-12-1966	(5 weken)

Buiten de deur eten doe ik toch zo graag, hè? Dat heeft zo iets feestelijks, vind ik. Dat heeft zo'n speciale bekoring, vind ik. Je kunt er ook zo machtig de sympathieke vader mee uithangen.

„Komaan, jongens”, zeg ik dan als niemand ook maar het minste vermoedt, „komaan, laten we vanavond eens lekker buiten de deur gaan eten”. Het hoera- en hoi-geroep is dan niet van de lucht en alle lofbetuigingen over zo'n kei van een vader laat ik dan met een bijpassende vaderlijke glimlach weldadig mijn vaderhart binnenstromen.

Na de eerste stormen van vreugde komen er enkele remmingen, die de pret weliswaar niet verstoren, maar toch wel een enigszins afzwakkende invloed uitoefenen.

„Maarre”, zegt vrouwlief dan, „heb je wel... kan dat nou...”

Dat gaat over de centen, dat heb je dan direct door natuurlijk. „Jaja, tut tut, stil nou maar, zo iets doen we toch niet elke dag en de winstuitkering krijgen we weer...”. Deze zinsneden worden terwille van de kinderen op fluisterende toon uitgesproken, maar dan volgen met luide stemme een aantal krachtige mededelingen.

„Denk er om, jongens, daar geen ruzie, daar geen grote mond, daar niet opboeren, althans niet hard, daar niks zeggen met je mond vol, daar niet smakken, daar servet gebruiken en niet je handen, daar niet recht vooruit hoesten, daar niet eerst zelf nemen, daar niet gaan zitten schrokken...”, afijn, alle opvoedkundige vermaningen die normaal bij tijd en wijle gedoseerd worden, komen nu in één keer op het mededelingenbord. De derde afzwakkende factor is de kwestie wat mijn vrouw aan moet. Of

ik die witte blouse wel vind staan bij die ruitrok, of ik die blauwe jurk, die ze zelf gemaakt heeft, niet fijntjes vind, of ze dat rooie deupjès of duespès of deuxpièces, weet ik veel, of dat nou wel kan voor een etentje, of die wintermantel met dat bontje nog wel kan voor de tijd van het jaar en of die zomermantel zonder ceintuur om dezelfde reden niet wat te luchtig is.

„Neem die groene jurk”, zeg ik dan om

Buiten de deur eten

van het gezanik af te wezen en als dan blijkt dat ze, o grote goedheid, helemaal geen groene jurk heeft, dan red ik me door te zeggen dat ik die blauwe bedoel, die toch wel naar groen zweemt.

We vertrekken. Met een grijze jurk natuurlijk.

Ja, buiten de deur eten is heerlijk. Zo lekker kan je vrouw niet koken of buiten de deur is het lekkerder.

Weet je wat je buiten de deur hebt? Sfeer! Dat kan er thuis nooit bij gekookt worden. Sfeer! Wat dat nou ver-

der is, weet ik niet te vertellen, maar het is er. Die andere kauwende mensen om je heen en zo!

En die obers, of oberinnen.

Er schiet me nu te binnen dat ik nog niet gerept heb over de vierde afzwakkende factor.

Die geldt niet voor u, hoor, maar alleen voor ons.

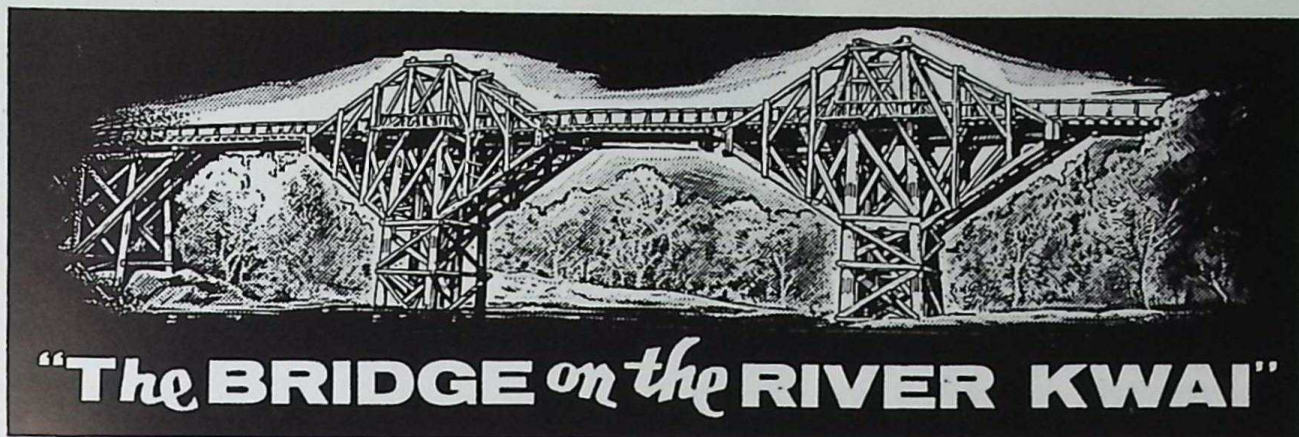
De vierde afzwakker, of beter gezegd, afzwakster, is onze jongste dochter van tien jaar, die nog niet weet wat ze zeggen of zwijgen moet en nog geen situaties aanvoelt.

't Begon al gelijk goed, toen een deftige uitziende man onze jassen hyper-gedienstig van ons overnam en aan knaapjes hing. „Moet je daar nou nog voor betalen?” informeerde ze hardop. Moeder gaf een nijdige zwengel aan haar armpje, waarna een andere deftige heer ons naar een tafeltje verwees.

Daarmee zijn we dan weer aangeland aan een nieuw hoogtepunt van „buiten de deur”, namelijk het bestuderen van de spijskaart. Met gezichten van „s kijken wat ze in deze tent te eten hebben” bestuderen mijn vrouw en ik dan de kaart, die voor mij dezelfde betekenis heeft als een Frans woordenboek maar dan zonder de vertaling er achter.

De vierde afzwakster, Nellie geheten, begon ordinair over patat te zeuren, maar zweeg gelukkig toen de, alweer deftige, ober ten tonele verscheen. We bestelden ondanks de winstuitkering, toch maar een bescheiden middenprijs-menuutje en de ober had zijn hielen nog niet gelicht of Nellie begon te roddelen over 's mans neus, die volgens haar zo dik en zo rood was. Toen hij daarna bij ieder van ons twee borden neergezet had, voelde ze zich genoodzaakt nader te informeren naar de noodzaak van twee borden op elkaar. Ze tilde één van de borden op en riep de ober na: „Mijnheer, is dit voor de pap?”

Buiten de deur is gezellig en sfeervol. Wel eens moeilijk ook als er zo'n meisje bij is, dat zo goed laat merken, dat „buiten de deur” voor haar ouders ook geen alledaagse zaak is. Na de pap-informatie vreesden we het ergste voor de verdere gang van zaken, maar 't liep verder redelijk af. Nadat ze de kleur van de tomatensoep vergeleken had met de neus van de ober heeft ze alleen nog maar de inhoud van haar huzarenschelp op de grond laten kwakken, dat is alles. Nee, buiten de deur is gezellig en sfeervol.

"The BRIDGE on the RIVER KWAI"

EEN MAGISTRALE FILM

500 Plaatsbewijzen waren voor de filmavond van 12 oktober j.l. aangevraagd. Er moesten zelfs heel wat mensen teleurgesteld worden, want het aantal beschikbare plaatskaarten was op.

Die bewuste vrijdagavond waren er echter plenty stoelen onbezet. Klaarblijkelijk zijn er dus nog al wat kollega's die kaarten aanvragen zonder beslist van plan te zijn de filmavond te bezoeken. Mochten we tegen die tijd zin hebben, zo redeneerde men, dan hebben we in ieder geval kaarten. Het is een standpunt natuurlijk, maar dit had tot gevolg dat er nu een aantal mensen nodeloos teleurgesteld moest worden.

We begrijpen ook wel, dat er van geen opzet sprake is. Zulke kaartenhalers hebben er verder niet bij stilgestaan. Organisatorisch wordt het echter erg moeilijk, als men maar kaarten haalt zonder het vaste plan te hebben om er

ook inderdaad gebruik van te maken. Een volgend maal moeten we dat beslist niet meer doen.

De filmavond zelf was niet in alle opzichten geslaagd. Het beeld van de hoofdfilm was te donker. Het voorprogramma, dat geen groot beeld had, was prima, maar het grote beeld van „The Bridge on the River Kwai” moest het vermoedelijk met hetzelfde aantal kaarsen doen en dat was niet toereikend. We konden alles wel goed volgen, maar we moesten wat te gespannen naar de beelden turen.

De hoofdfilm zelf, één van 's werelds bestsellers, is prachtig. Een boeiend gegeven is op magistrale wijze tot een meeslepend drama verwerkt. De handelingen spelen zich af in een omgeving van weelderig natuurschoon en de prachtige begeleidende muziek met als hoofd-motief de gefloten mars „Colonel Bogey” maakt de situaties nog klemmender en indrukwekkender.

Het voorprogramma gaf o.a. een beknopt verslag van de beruchte thuiswed-

strijd Feijenoord—Real Madrid, een vlootshow van de Nederlandse watersport en twee komische tekenfilms.

Onbegrijpelijk vind ik het hoe goed sommige mensen aanvoelen wanneer het einde van een film nadert. De laatste minuten van de hoofdfilm heb ik zodoende niet kunnen zien, want een stel kollega's vóór me verhief zich alvast van hun zitplaats om het eerste bij de garderobe te zijn.

In de hal was een aardig boekenstalletje gemaakt, waarmee propaganda gemaakt werd om het personeelsblad niet weg te gooien. Er waren enkele ingebonden exemplaren van Boele Nieuws te kijk gelegd om aan te tonen hoe netjes de ingebonden B.N.'s er uit kunnen zien.

Nicholson, de trotse Engelse kolonel, vóór zijn brug. Meesterlijk gespeeld door Alec Guinness.

William Holden als de Amerikaanse marineman Shears.

Over een hobby en een waar Kerstverhaal

Als ik aan Kerstmis denk, moet ik onwillekeurig ook altijd aan konijnen denken. U misschien aan kalkoen, maar bij mij zijn 't altijd visioenen van konijnen, en ik ben er van overtuigd dat 't geen stom toeval is dat deze woorden alle drie met een k beginnen.

En als je als „Boele-man” aan konijnen denkt, ja, dan wippen je gedachten als vanzelf naar onze voorman uit de koper-slagerij, juist naar de heer H. Heiden. Het fokken van allerlei beesten, maar speciaal van konijnen, is zijn grote hobby. En zo tegen het einde van het jaar, als de kalender december wijst, dan worden alle konijnenfokkers zeer actief. Dan zijn er overal tentoonstellingen waar ze met hun beesten pronken, of ze reizen stad en land af als jurylid om de inzendingen van anderen te beoordelen. En natuurlijk hebben ze het ook druk met de traditionele „vette bouten”. Want niet alleen de glans van een grote glinsterende beker als eerste prijs boeit hun aandacht, nee ook een schaal met een dampend lekker bruingebraden billetje versmaden ze niet.

Maar de tentoonstellingen en hun gewonnen prijzen... als je daarover met hen aan 't praten slaat, dan heb je kopij voor een hele jaargang Boele Nieuwsen.

Zo ook onze Heiden, die als een expert op dit gebied bekend staat. En dat het geen fabeltjes zijn blijkt als we een bezoek aan z'n huis brengen. Een formidabele hoeveelheid prijzen. De voorkamer is er speciaal voor ingericht. Ja, z'n beesten zijn z'n troetelkinderen en natuurlijk gaat hij er een paar keer per dag heen. Om ze te verzorgen en ook... om er zomaar even naar te kijken. Zo ook een enkele dag voor Kerst, nu precies een jaar geleden. 't Was druk op de werf omstreeks die tijd, met veel overwerk.

Heiden werkte op een boot in Rotterdam. Tussen de middag niet thuis geweest en na een lange dag kwam hij rond middernacht terug op de werf. 't Schip was vertrokken en hij wilde vlug naar huis. Als ik nu over 't Dijkje loop kan ik vlug nog even bij m'n beesten kijken, dacht hij. U moet nl. weten dat hij toentertijd z'n hokken had op 't erf

Met dit prachtige beestje won Heiden die grote beker.

van z'n schoonvader. Zo slofte hij over 't donkere „Dijksie”. Moe, smerig van 't werk en in gedachten bij z'n beesten. Langzaam reed een zwarte Volkswagen voorbij met een paar spiedende ogen en een glimmende politiepet. Heiden, in gedachten verzonken, had niets in de gaten. Zo, daar was hij er al. Met de konijnen was alles prima. Opgelucht wilde hij naar huis gaan. Plotseling twee grote koplampen, glinsterende knopen en een bars: „Wat doe jij hier?”

„k Ben naar m'n konijnen wezen kijken,” was 't gemompelde antwoord. Ja, lezers, stel je voor 's nachts om half één in 't stikdonker op 't Dijkje, vlak voor de Kerst en dan een vent die er smerig uitziet, een flinke baard heeft en

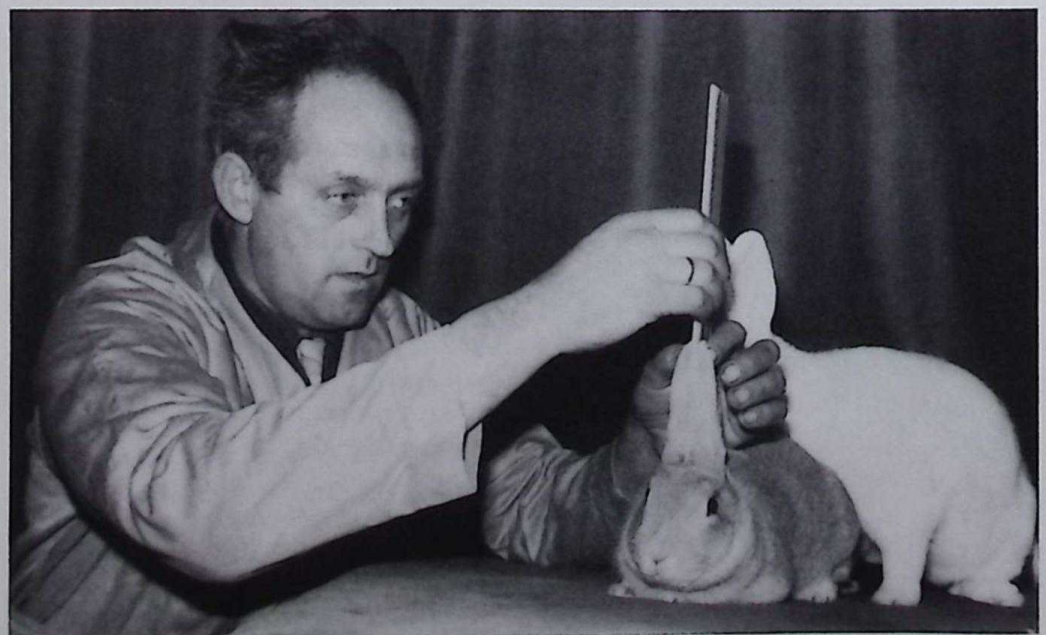
die zegt dat ie naar z'n konijnen moest kijken. „k Vertrouw je voor geen cent, vrind. 'k Geloof er geen barst van. Stap maar in; dan zullen we op 't bureau wel uitzoeken wat jij hier uitvoert.” Maar nu bleek onze agent zich toch wel vergist te hebben. Kennelijk had hij Heiden nog nooit nijdig gezien. „Als ik naar m'n konijnen wil kijken, dan kijk ik naar m'n konijnen, ook al is 't midden in de nacht. Je kan het heen en weer krijgen, maar ik ga naar huis en niet naar jouw bureau. Punt uit! Basta!”

En daar liep hij nijdig over het Dijkje, met vlak naast hem een politieauto en een nijdige agent die hem op de voet volgde. Stapje harder... auto ook harder. Hoekje om... auto ook, vlak naast 't trottoir. Van 't Dijkje, door de De la Reystraat, Cronjéplein en Paul Krugerstraat naar huis.

En toen Hennie tenslotte nog door de achterdeur z'n huis binnen wilde gaan en dus eerst achterom moest langs een paar donkere paadjes was onze brave politieagent overtuigd met een rasechte inbreker te doen te hebben.

Vlak voor de keukendeur hebben ze afscheid genomen, maar 't was geen roerend afscheid. Nee, 't leek meer op 't afscheid van twee ijsberen die in de sneeuw een robbertje gevochten hebben en dan grommend uit elkaar gaan.

In actie als keurmeester

Definitief jaaroverzicht afdelingskas 1964

AFDELINGSKAS ZIEKTEWET

De eindafrekening van de bedrijfsvereniging, die wij onlangs ontvingen, geeft als eindresultaat een voordelig saldo van f 11.860,10.

Daar voor het jaar 1965 een zelfde resultaat wordt verwacht, heeft het bestuur van de Afdelingskas besloten, behoudens goedkeuring van de bedrijfsvereniging, de premie voor 1966 ongewijzigd te laten.

De premie bedraagt totaal 5 %, waarvan 3¼ % door het bedrijf wordt betaald, en 1¼ % op het loon wordt ingehouden.

Het volledige jaaroverzicht laten wij hierbij volgen.

Lasten:

Ziekengeld	f 264.722,17
Verlengde uitkering	„ 25.257,65

Kontrolekosten:

Eigen Gen. Dienst	f 7.422,40	
Reiskosten naar kontrolerend geneesheer ..	„ 168,45	
Specialistenbezoek	„ 187,71	
Porti	„ 147,28	
Drukwerk	„ 101,25	
		„ 8.027,09
Rentezegels	„ 665,20	
Administratiekosten N.V.	„ 6.575,01	
Premie A.K.W.	„ 5.029,72	
Aandeel in administratiekosten Bedrijfsvereniging	„ 1.299,63	
Aandeel in omslag verlengde ziekengeldregeling A	„ 714,85	
Bijdrage deelneming verlengde ziekengeldregeling B	„ 21.117,09	
Aandeel in omslag nadelig saldo der verzekering van oud- verplicht verzekerden	„ 3.281,99	
Voordelig saldo	„ 11.860,10	
		f 348.550,50

Baten:

Premiën (5 %)	f 317.550,22
Rente effecten en spaarbanken	„ 5.742,63
Restitutie verlengde uitkering	„ 25.257,65
	f 348.550,50

Balans per 31 december 1964:

Rekening-courant onderneming	f 14.891,99	
Beleggingen:		
Effekten	f 117.474,59	
Rijkspostspaarbank	„ 6.857,22	
Amrobank	„ 11.736,49	
		„ 136.068,30
Lopende rente effecten	„ 2.126,75	
Verlengde uitkering	„ 1.691,15	
Afrekening bedrijfsvereniging	„ 18.816,44	
Premiën (herberekening 1964)	f 8.392,18	
Nutsspaarbank	„ 58,10	
Reserve per 31 december 1964	„ 165.144,35	
	f 173.594,63	f 173.594,63

Kunst-
commissie
Ridderkerkse
Gemeenschap

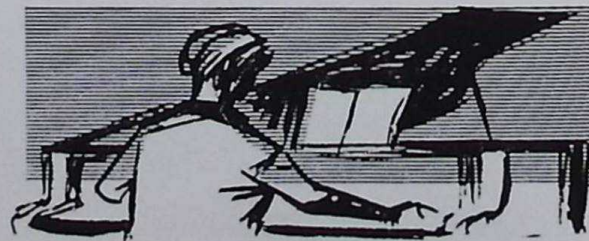
Op 5 januari 1966 zal op initiatief van bovengenoemde commissie het Scapino-ballet een jeugdvoorstelling geven in de Electrozaal. 't Lijkt onnodig om uw kinderen te animeren er heen te gaan, daar deze befaamde balletgroep overal volle zalen trekt en zeker in staat is om de jeugd een fijne, tevens leerzame middag te bezorgen. Wel raden we u aan om gauw te zijn met kaartjeskopen, want ze zullen vlug van de hand gaan. De balletten, die op het programma staan en die ook toegelicht zullen worden, zijn: Straatspelletjes, Le foyer de la dance en „Moeke, er staat een vrijer aan de deur”.

Op 29 januari, zaterdagavond, zal in dezelfde zaal Gerard Hengeveld, één van Neerlands beste pianisten, een pianorecital geven. Het programma, dat een aantal bevattelijke en aantrekkelijke pianowerken vermeldt, zal door de heer Hengeveld van een toelichting worden voorzien.

De toegangsprijs bedraagt f 1,50, maar om het bezoek aan de R.G. avonden te stimuleren heeft onze directie zich bereid verklaard de toegangskaarten voor dit recital voor de halve prijs ter beschikking van ons personeel te stellen. Voor ons is de prijs dus f 0,75.

Deze kaarten zullen in voorverkoop bij de kantinebeheerder verkrijgbaar zijn. Zie verder de aanplakbiljetten.

We hopen, dat van deze prijsreductie geen misbruik gemaakt zal worden. Als iemand u vraagt: „joh, jij werkt bij Boele, koop eens kaarten voor me”, weiger het dan. Koop alleen reductiekaarten, als u zelf naar dat pianoconcert gaat.

SINTERKLAASFEEST 1965

Boele's Toneelvereniging had het Spaans

Dat was me een opgave voor de acteurs van Boele's Toneelvereniging. Vierhonderd kinderen begonnen zich zodanig met de verwickelingen op het toneel te bemoeien dat het soms onmogelijk leek om nog iets van het geheel te redden.

Hiermee komen we tegelijk aan de grootste lof, die we onze amateurs toe kunnen zwaaien, nl. ze bleken in staat om zo plooibaar en zo improviserend op te treden, dat een dreigende catastrofe in een daverend succes omgezet kon worden. Maar ze hebben peultjes gezweet, neem dat van mij aan.

Elly en Tonny Advokaat tijdens hun sublieme vertolking van „Sinterklaas Kapoentje”.

en de boterletters, die na afloop door een aantal kinderen aan de tonelisten overhandigd werden, konden beschouwd worden als een hartelijke hulde.

'k Zou er nog een extra dikke letter bij willen doen voor Sint, want wat hij presteert dwingt ons aller bewondering af. Hij „steeg” tot grote hoogte en was duidelijk favoriet bij heel de zaal. Bij zijn binnenkomst stonden nog heel wat kindergezichten op „veranderlijk”, maar na de ontwapenende begroeting (nee, beste kinderen, ik heb hier echt geen ondeugende kinderen kunnen ontdekken) steeg het kwik snel naar „flinke opklaringen”. En bij zijn vertrek was alles even zonnig en stralend. Heel wat kinderen zijn bij hem op het toneel geweest en vrijmoedig werd er gezongen en voorgedragen. Wat Sint kennelijk goed deed, was dat het Boele-Sinterklaaslied zo goed door de kinderen onthouden is.

De pauze duurde wat te lang, omdat de Zwarte Pieten enige vertraging hadden in een verfwinkel. De nieuwe P.V.-voorzitter, de heer G. de Jong, bood

Anke v. Prooyen kon goed met de Sint opschieten.

hiervoor excuses aan, die we gaarne aanvaardden. Er worden altijd wel foutjes gemaakt, want waar gehakt wordt vallen spaanders. We prijzen ons echter gelukkig, dat er bij Boele zoveel enthousiaste hakers zijn, die zich in willen zetten om de kinderen zoveel plezier te bezorgen. En een kniesoor, die dan op een spaandertje kijkt.

Het tweede bedrijf van „Het geheim van Pandolia” bleek voor de meeste kinderen een te taaie brok, maar het derde bedrijf haalde alles op. Vooral toen de heks Pandolia gevangen genomen werd door de held Kokkie braken de kinderen de zaal bijna af. En geen wonder, want die nare Pandolia zou anders alle mensen van het dorp in kippen veranderd hebben en dat is geen stijl, laten we eerlijk wezen. Pandolia was al een behoorlijk eind op scheut, want in het derde bedrijf liepen alle personages al met hanekammen rond te springen, de burgemeester inclusief. Zoals gezegd was het Kokkie, knechtje van bakker Bloem, die in samenwerking met brigadier Stram, de heks met haar eigen tovertouw overmeesterde. Bijzonder goed werd dit stuk opgevoerd

BETS (mev. C. A. de Koning)

BURGEMEESTER (reg. J. Pas)

Dr. PINCET (W. Kool)

BURGEMEESTERSE (Mevr. de Gelder)

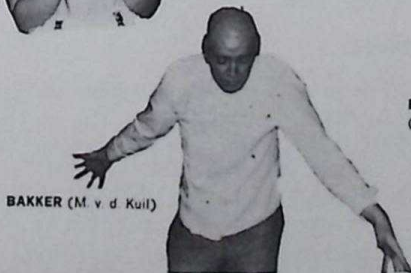
MEVR. PINCET (mev. W. Koolman)

PANDOLIA (mev. E. Overweel)

STUNTJE (mevr. Noordanus)

BAKKER (M. v. d. Kuil)

BRIGADIER (N. Oldenburger)

KOKKIE (J. W. v. d. Steeg)

Het mimisch talent van Boele's Toneelvereniging.

Geslaagd

Voor de P.B.N.A.-examens zijn geslaagd de heer C. Noordegraaf voor het Uitgebreid Technisch Basisdiploma en de heer H. Zanting voor het Lager Technisch Basisdiploma. Voor het diploma stenografie slaagde mej. J. N. Plaizier van de rekeningenafdeling. Wij bieden deze geslaagden gaarne onze gelukwensen aan.

Personeelsvereniging

In een onlangs gehouden vergadering heeft het bestuur van de personeelsvereniging in onderling overleg besloten wijzigingen in de bezetting van de bestuursfuncties aan te brengen.

Zoals u weet, bestaat het bestuur uit een dagelijks bestuur van voorzitter, secretaris en penningmeester plus een vertegenwoordiger van elke onderafdeling.

De nieuwe samenstelling geldt als voorlopig. Als eerste taak wordt gezien het maken van een reglement en statuten, waarna op reglementaire wijze het bestuur definitief gekozen zal kunnen worden.

Het dagelijks bestuur wordt nu gevormd door:

G. de Jong — voorzitter,
L. Teeler — secretaris,
B. L. de Weerd — penningmeester.

De aanvullende bestuursleden zijn:

voor Wandelsportver. : K. Nugteren
Postzegelvereniging : J. G. Punt
Toneelvereniging : W. Kooi
Voetbalvereniging : P. de Weyer
Tafeltennis : A. G. de Jong
Mannenkoor : T. A. Ringlever
Damvereniging : T. W. de Ruyter
Hengelsportvereniging : P. A. Ouwens
Muziekvereniging : G. de Snoo
Klaverjasvereniging : nog niet bekend.

Er zullen ook nog 1 of 2 personen aangezocht worden voor de vertegenwoordiging van het personeel, dat niet bij één dezer verenigingen aangesloten is.

De contactavonden zijn vastgesteld op woensdag en donderdag 16 en 17 maart '66. Voor deze avonden is een revue-gezelschap geëngageerd, dat uit meer dan 30 personen bestaat.

Zij brengen een buitengewoon gevarieerd programma onder de titel „Ga eens uit... maak er een feest van”.

Dat zullen we. Noteer de data in uw agenda opdat u het feest niet zult missen.

Tafeltennisnieuws

De resultaten van de T.B.S.M.-teams zijn ook dit seizoen weer goed, mede dankzij de wekelijkse training onder leiding van de heer J. Knikkenberg.

T.B.S.M. 1 is veelbelovend gestart en staat nu met 14 punten uit 7 wedstrijden aan de kop.

T.B.S.M. 2 behaalde 8 punten uit 6 wedstrijden; T.B.S.M. 3 9 uit 7; T.B.S.M. 4 7 uit 7; T.B.S.M. 5 2 uit 6; T.B.S.M. 6 10 uit 6 en T.B.S.M. 7 3 punten uit 5 wedstrijden.

Juniores

Team 1 - 8 punten uit 5 wedstrijden
Team 2 - 2 punten uit 5 wedstrijden

Personalia

Jubilea:

50 jaar:

14-2 H. van der Stel, gereedschapslijper

40 jaar:

8-1 L. Preesman, ijzerwerker

23-1 H. G. de Jong, voorman modelmaker

9-2 C. van Wingerden, ijzerwerker

25 jaar:

24-1 A. Kassels, chef correspondentieafdeling

30-1 T. Penning, magazijnbediende

In dienst getreden zijn:

18-10 F. C. M. van Leeuwen, tekenkamer (scheepsbouw)

25-10 H. van Mossel, reserve kraanmachinist

27-10 A. T. van der Sluis, machinebankwerker

8-11 M. Bragado Guerrero, kraandrijver

22-11 R. D. Kampinga, praktikan (scheepsbouw)

24-11 J. B. A. Hesselink, bankwerker

1-12 F. Herskowitz, magazijnbediende
W. Biesbroek, kantoorbediende (boekhouding)

Gepensioneerd:

22-10 F. M. van Oijen, magazijnbediende

26-10 P. Stigt, stellingmaker

28-10 W. L. Bendeler, scheepsbeschieter

16-11 A. J. Buijs, ijzerwerker

Naar militaire dienst:

22-10 W. Kwappenberg, bankwerker

Terug uit militaire dienst:

1-12 J. v. d. Ruit, assistent (lichtdrukafdeling)

De dienst verlaten hebben:

8-10 J. J. Nijholt, koperslager

29-10 J. F. Oosterkamp, praktikan (scheepsbouw)

P. N. Ferraro, el.-lasser

31-10 Mej. L. G. Herwig, secretaresse

1-11 J. Sanchez Mini, zager

2-11 F. Real Almagro, bankwerker

5-11 J. Campos Fernandez, ketelmaker

9-11 P. Escudero Sevillano, el.-lasser

11-11 G. Santiago Dominguez, hellingbediende

12-11 J. Snijder, ijzerwerker

19-11 A. Millan Lopez, bankwerker

26-11 F. Gamaza Duran, bankwerker

A. de Beeld, leerling-bankwerker

29-11 J. de la Cruz Ortega, bankwerker

A. Perez Utrera, stellingmaker

30-11 R. van den Dijkgraaff, tekenaar (machinebouw)

2-12 Mej. P. Moerkerken, ketelpakken-naaister

Gehuwd:

5-11 De heer L. Huijzer met mej. M. H. Troost

24-11 Mej. G. van Wijk met de heer C. Punt

Geboren:

2-10 Serafin, zoon van de heer en mevrouw Cores-Meixus

17-10 Antonio, zoon van de heer en mevrouw Millán-Juncal

30-10 Hendrik, zoon van de heer en mevrouw Geene-Van der Kruk

20-11 Johannes Hendrikus, zoon van de heer en mevrouw De Looff-Schilperoot

Benoemingen:

Met ingang van 6 december 1965 zijn aangesteld als kras de heren:

W. Flach

A. Hameete

W. T. Punt

A. Schop

G. Velthuisen

Op 19 november 1965 overleed op 49-jarige leeftijd de heer

J. KRAAK

die sinds 5 september 1949 bij ons bedrijf werkzaam was als lasser.

Op 27 november 1965 overleed op 59-jarige leeftijd de heer

J. M. MAAS

die sinds 13 mei 1957 bij ons bedrijf werkzaam was, aanvankelijk in de koperslagerij, laatstelijk bij de afdeling onderhoud.

Op 4 december 1965 overleed op 79-jarige leeftijd de heer

H. J. VAN RIETSCHOTEN

die van 2 december 1906 tot 24 juli 1959 bij ons bedrijf werkzaam was als scheepsbeschieter.

Hun familieleden wensen wij kracht toe om het voor hen zo zware verlies te dragen.

